

زیست نامه‌ی شاعر

شد و سلسله مراتب دانشگاهی یعنی مدارج استادیاری Lecturer و دانشیاری Senior Lecturer و استادی بدون کرسی Reader را طی چهارده سال تدریس تمام وقت از ۱۳۵۷ تا ۱۳۷۱ بود. طی کرد و عاقبت در اردیبهشت سال ۱۳۷۱ (برابر اول آوریل ۱۹۹۲) به سمت پروفسور (استاد صاحب کرسی Professor) در دانشگاه گلاسگو کالیدونیا ارتقا پیدا کرد. همزمان با تدریس، با استفاده از فرصت‌های مطالعاتی (ستیکال) به گذراندن دوره‌های علمی و عملی در «دانشکده‌ی وکلای دادگاه‌های عالی» of Advocates که بزرگانی مثل دیوید هیوم David Hume فیلسوف Faculty بزرگ انگلیسی عضو آن بوده‌اند، پرداخت و سرانجام به عضویت «کانون وکلای دادگاه‌های عالی» واقع در ادینبورا Edinburgh که دارای بهترین و قدیمی‌ترین کتاب خانه‌ی حرفه‌ی جهان است، درآمد و در پاییز ۱۹۹۲ از سوی دولت انگلیس به سمت مدعاً العموم موقع در شهر گلاسگو منصوب شد و بعد برای تعقیب ناقضان حقوق بشر و متهمنان جنایات جنگی و حمایت از زندانیان حقوق بشری در سطح بین‌المللی به فعالیت پرداخت و همین حالا هم حق وکالت در دادگاه‌های عالی اتحادیه‌ی اروپا و دادگاه حقوق بشر اروپایی را دارد، اما کار قضاوی و وکالت به تنها او را راضا نکرده است و نمی‌کند، به همین دلیل همیشه از دوره‌ی دانشجویی در دانشکده‌ی حقوق تا امروز، پیوسته به تالیف و پژوهش در زمینه‌های مختلف ایران‌شناسی پرداخته است.

وی علاوه بر استفاده از استادان پرجسته‌ی دانشکده‌ی حقوق دانشگاه تهران مانند مرحوم دکتر سیدحسین امامی، محمود شهابی، شیخ محمد سنگلچی، سید محمد مشکوک که هر کدام کم نظر بودند، در خارج از دانشگاه از درس فلسفه‌ی مدرسان بزرگ استفاده کرد، یعنی نزد مرحوم یحیی طالقانی مشاعر ملاصدرا، نزد علامه حسن زاده آملی بخشی از اسفار ملاصدرا، نزد آقا سیدرضی شیرازی الشواهد الربویه ملاصدرا و نزد پدرش امین منظومه‌ی حکمت سبزواری خوانده است. در درس اعاظمی همچون سیدابوالحسن رفیعی، سید کاظم عصار و حکیم شیرازی نیز به عنوان مستمع آزاد نشسته است.

استاد عمه و راهنمای پایان‌نامه‌ی دکتری تخصصی وی در انگلستان، پروفسور جان پی گرانت John P. Grant رئیس دانشکده‌ی حقوق دانشگاه گلاسگو بود. همچنین پروفسور نوئل کلسون Noel Coulson رئیس بخش حقوق اسلامی مدرسه‌ی مطالعات آسیایی و افریقایی معروف به سواز SOAS در یک دوره‌ی

به قلم دکتر محمدياقدر چوبك

سیدحسین امين در هفتم آذر ۱۳۲۷ در خاندان کهن و بزرگ «امين الشرعيه‌ی سبزواری» متولد شد. پدرش (زنده‌یاد استاد سید علینقی امين) از عالمان دینی و مؤلفان و سخنوران دانشمند عصر خود، مدرس معقول و منقول در مدرسه‌ی سپهسالار قدیم و مدت سی و پنج سال امام جماعت مسجد جامع خاتم الانبیاء تهران پارس بود که شرح حال وی در دایرة المعارف تشیع، فرهنگ ناموران معاصر و فهرست مستند اسامی مشاهیر مندرج و تالیفات وی از جمله منطق عارفان: داستان بوداسف و بلوهر در دانش نامه‌ی جهان اسلام معرفی و یادنامه‌اش به کوشش استاد احمد نیکوهمت منتشر شده است. پدر بزرگ وی امين الشرعيه‌ی سبزواری (مؤلف اخلاق امينی و کشکول امينی و سبعه‌ی امينی) از رجال علمی، ادبی و عالمان دینی مشروطه طلب بود که مظفرالدین شاه قاجار طی فرمان رسمی در ۱۳۱۶ قمری، از او به عنوان یکی از «اجله‌ی علماء و سادات» یاد گرده است و شرح احوالش در کتاب رجال و مشاهیر ایران، تالیف حسن مرسلوند، فهرست مستند مشاهیر، تالیف فرشته مولوی از انتشارات کتاب خانه‌ی ملی، فرهنگ ناموران معاصر، ویراسته‌ی دکتر یعقوب آزند، دایرة المعارف تشیع و کتاب علمای مجاهد ایران تالیف محمدحسن رجبی مندرج است. پدر امين الشرعيه‌هم، شاگرد حاج ملاهادی سبزواری بوده و آقای دکتر غلامحسین رضائزاد (نوشین) در کتاب‌های خود تحت عنوان حکیم سبزواری از انتشارات سنبی و حکمت نامه از انتشارات الزاهراء به نام او اشاره گرده است. مادر پروفسور امين، بانو فاطمه عربشاهی نیز شاعر و دارای یک دیوان شعر صد و چند صفحه‌ی بی‌چاپ شده است و شرح حالش را خانم مهری شاه‌حسینی نیز در کتاب زنان شاعر ایران نوشته است.

تحصیلات دانشگاهی و رسمی پروفسور امين در رشته‌ی حقوق و تحصیلات و مطالعات جنبی و غیررسمی اش در ادبیات، تاریخ، فلسفه و ادیان است. وی در ۱۳۴۵ وارد دانشکده‌ی حقوق دانشگاه تهران شد. کارشناسی حقوق قضائی و کارشناسی ارشد حقوق خصوصی را در دانشگاه تهران گذراند و سپس به هزینه‌ی خانواده‌اش برای ادامه‌ی تحصیل به انگلستان رفت و دکتری تحصیلی (پی. اچ. دی) خود را از دانشگاه گلاسگو در رشته‌ی حقوق بین‌الملل گرفت. در همان قبل از انقلاب، در انگلستان به سمت عضو هیات علمی دانشگاه دولتی به طور تمام وقت استخدام

تخصصی در دانشگاه لندن، راهنمای و مشاور او بود که پروفسور امین بعد با ایشان در کارهای حرفه‌ی همکار و شریک شد. در دانشگاه ادینبورو هم با پروفسور الول ساتن Elwell-Sutton همکاری داشت.

پروفسور امین تا امروز موفق به نگارش چهل و چهار جلد کتاب و بیش از دویست مقاله به زبان‌های فارسی و انگلیسی در دایرة المعارف‌ها، مجلات پژوهشی داخل و خارج شده است، اولین کتاب وی ترانه‌ی فرشتگان در آذر ۱۳۴۲ یعنی درست چهل سال پیش و تازه‌ترین کتاب وی سلامان و ابسال در سال ۱۳۸۳ چاپ شد.

پروفسور امین در حال حاضر سرپرست علمی دایرة المعارف ایران‌شناسی و مدیر مسؤول و سردبیر ماهنامه‌ی حافظ است.

تالیفات پروفسور سیدحسن امین عبارتند از:

الف- تالیف و تصنیف:

۱- **حسن ماوراء طبیعی**: فرضیه‌ی اصالت شناخت شهودی؛
۲- بازتاب اسطوره‌ی بودا در ایران و اسلام؛
۳- افکار فلسفی ملاصدرا (ترجمه و شرح مشاعر صدرالمتألهین شیرازی)؛

۴- افکار و احوال حاج ملاهادی سبزواری؛

۵- دانشنامه‌ی تاریخ حقوق ایران (تاریخ حقوق و دادرسی در ایران از آغاز تا سال ۱۳۵۷) در سه مجلد؛

۶- سیستم‌های حقوقی کشورهای اسلامی (با همکاری پروفسور ک. ر. رون)؛

۷- فقه و سیاست در عصر صفوی؛

۸- حقوق بشر و کثرت گرایی دینی؛

۹- غصب و ضمان قهری؛

۱۰- حقوق بیمه‌ی دریایی؛

ب- تصحیح متون فارسی

۱- **شواهد النبوة** (تالیف عبدالرحمن جامی)؛

۲- سلامان و ابسال (اسطوره‌ی یونانی در فرهنگ ایران) در چهارده روایت؛

۳- حی بن یقظان در پنج روایت؛

۴- **زین العارفین** (تالیف سید محمد بن سید قریش سبزواری)؛

۵- **دیوان اسراؤ**: کلیات اشعار فارسی حاج ملاهادی سبزواری؛

۶- **اخلاق امینی** (تالیف امین الشریعه)؛

۷- **نامه‌های دکتر قاسم غنی** (با همکاری دکتر سیروس غنی)؛

ج- ویراستاری مجموعه‌ها و دایرة المعارف‌ها:

۱- **چهل گفتار از چهل استاد در ایران‌شناسی**؛

۲- **نامواره‌ی امین**: چهل گفتار در ایران‌شناسی و

اسلام‌شناسی؛

۳- **دایرة المعارف ایران‌شناسی**؛

۴- **دایرة المعارف تاریخ جهان** (ترجمه‌ی دکتر محمود زنجانی)؛

۴- حدیث کسان، متن، ترجمه فارسی و ترجمه‌ی منظوم شعاعی قاجار؛

د- ترجمه از فارسی به انگلیسی

۱- خاطرات و تالimat دکتر محمد مصدق (با همکاری دکتر محمدعلی کاتوزیان)؛

۲- **زین العارفین** (تالیف سید محمد بن سید قریش سبزواری)

ه- ترجمه از انگلیسی به فارسی:

۱- **تمامات نابهنگام نیچه**؛

۲- **بخش‌هایی از دایرة المعارف جهان اسلام**؛

و- مقدمه، تقریظ و تعلیقه بر بیش از یکصد کتاب، از جمله:

۱- تعلیقه بر منطق عارفان: داستان بوداسف و بلوهر، اثر

زنده‌یاد استاد سید علینقی امین؛

۲- تعلیقه بر کتاب انسان و هستی، تالیف سرلشکر ناصر

فرید؛

۳- مقدمه بر دیوان حافظ، ویراسته‌ی فضل الله دروش؛

۴- مقدمه بر جلد سوم یادداشت‌های پراکنده، تالیف

جحت‌الاسلام مهاجرانی واعظ؛

۵- تقریظ بر سلسله کتاب‌های رفتار‌شناسی، تالیف دکتر

حسین باهر؛

۶- مقدمه بر شاعران در سنگر مطبوعات، تالیف احمد

نیکوهمت؛

۷- مقدمه بر جلد دوم گذران عمر (خطاطات چهل سال

خدمت قضایی)، تالیف حسین شهسواری؛

۸- تقریظ بر دیوان نیاز، اثر سید غلام‌حسین قرشی؛

۹- مقدمه بر یک نیستان ناله، اثر زین‌الدین کمال؛

۱۰- مقدمه بر مجلد اول گسترده‌ی شعر: گزیده‌یی از آثار

شاعران امروز، به کوشش محمد‌کاظم سالمی؛

۱۱- مقدمه بر فرهنگ تعبیر خواب، اثر صابر کرمانی؛

۱۲- تقریظ بر کاروان شعر، اثر صابر کرمانی؛

۱۳- مقدمه بر دیباچه‌یی بر دفتر عشق، تالیف دکتر عباس

خلصی شیرازی

۱۴- مقدمه و تعلیقه بر حکومت اسلامی و انقلاب اسلامی،

تالیف علامه یحیی نوری

۱۵- مقدمه بر شاعران بیگدلی و شاملو، تالیف دکتر

محمد رضا بیگدلی

۱۶- مقدمه بر مشاهیر اردبیل، تالیف دکتر محمد رضا

بیگدلی

- ۱۷- مقدمه بر زندگی نامه‌ی امام زاده هارون در جوستان طالقان، تالیف حجت‌الاسلام بهروز محمد بیگی
- ۱۸- مقدمه بر نیلوفرانه (دیوان شعر) اثر فرشته کاظمی (سروش)

- ۱۹- مقدمه بر جان‌فشنان از مدینه تا شام اثر غلام‌حسن فخیمی (مرات ابهری):

۲۰- مقدمه بر دیوان شعر امیدی، اثر بهمن امیدی:

۲۱- مقدمه بر دیوان نظمی تبریزی:

۲۲- مقدمه بر گنجینه‌ی عرفان، تالیف عباس طراح:

۲۳- مقدمه بر کشکول طراح، تالیف عباس طراح:

۲۴- تقریظ بر عشق عربیان، اثر ناهج قزوینی:

۲۵- تقریظ بر پند پدر، اثر جلالی بیگدلی:

۲۶- ده‌ها کتاب فارسی دیگر در ایران و خارج:

ز- بیش از بیست کتاب تالیف به زبان انگلیسی.

پروفسور امین تا کنون چندبار به خواهش دوستان، زیستنامه‌هایی نوشته است که در مطبوعات داخل و خارج منتشر شده است؛ از جمله:

۱- اولین زیستنامه‌ی خودنوشت پروفسور امین (البته وقتی که هنوز پروفسور نشده بود)، سی سال پیش در ماهنامه‌ی باعث صائب در مهرماه ۱۳۵۳ چاپ شد. آن زیستنامه را به خواهش مرحوم خلیل سامانی (موج) نوشته بود.

۲- دومین زیستنامه‌اش را برای کتاب فرهنگ ناموران معاصر ایران نوشت که در مجلد سوم آن کتاب به چاپ رسیده است، به قلم یحیی‌آریابخشایش.

۳- پروفسور امین در مصاحبه‌های مختلف از روز و روزگار خود بسیار گفته و نوشته است و از جمله در روزنامه‌ی ایران در مصاحبه‌ی با ناصری

اکنون این شما و تعدادی از آن‌ها بی‌هیچ دخل و تصرفی:

الف - شرح حال یکصد و چهل و چهارمین

شرح حال سخنور عزیز آقای امین را بدان‌سان که خود نگاشته‌اند، در زیر می‌اوریم:

شاعر قادر و فاضل معاصر آقای خلیل سامانی (موج) از این کم‌ترین طلاط علم و خدام علاماً خواستند که از حال کثیر‌الاختلال خویش شرحی نویسم تا در فصلنامه‌ی ادبی باعث صائب نشر فرمایند. خودپسندی و خویشتن‌خواهی را نکول نکردم و انگشت قبول بر دیده نهادم. آن‌چه هست می‌کوشم خود را نفریم و چنان که هستم و انمایم. از جناب سامانی نیز می‌خواهم که نوشته‌ی مرا مگر بی‌دخل و تصرفی طبع نفرمایند.

من، سیدحسن امین، به هفتمن آذر ۱۳۲۷ متولد شدم، پدرم، آقای سیدعلینقی امین، از عالمان و روحاویان مقیم تهران؛ و مادرم، بانو فاطمه‌ی عربشاهی، زنی فهیم و مدیر است. سه خواهر و یک برادر دارم. هنوز از علایق تأهل مجردم.

تحصیلات صوری را تا پایان دوره‌ی فوق لیسانس حقوق خصوصی در دانشکده‌ی حقوق دانشگاه تهران گذرانده‌ام.

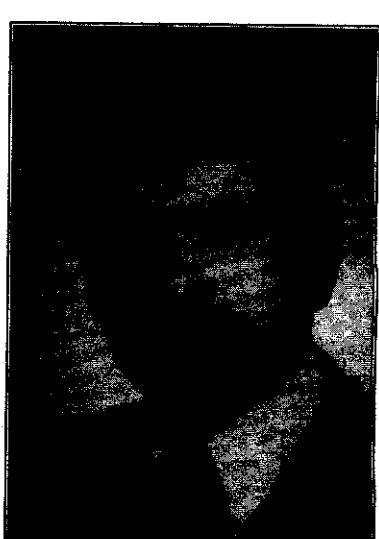
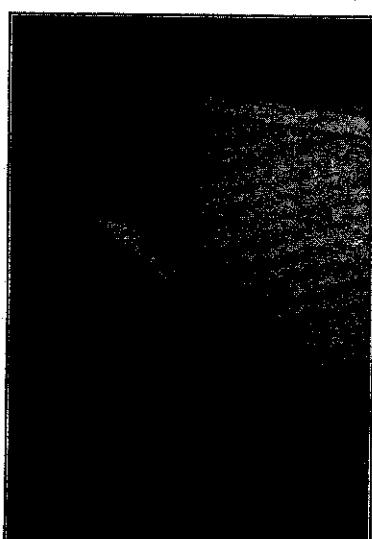
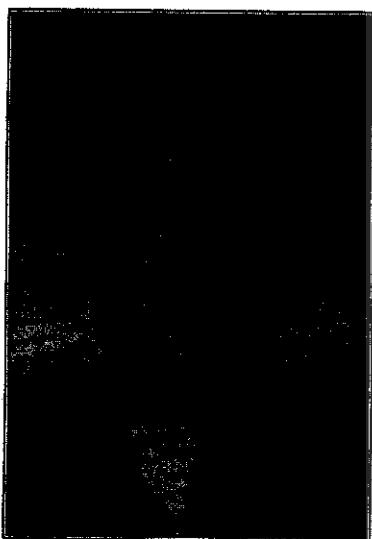
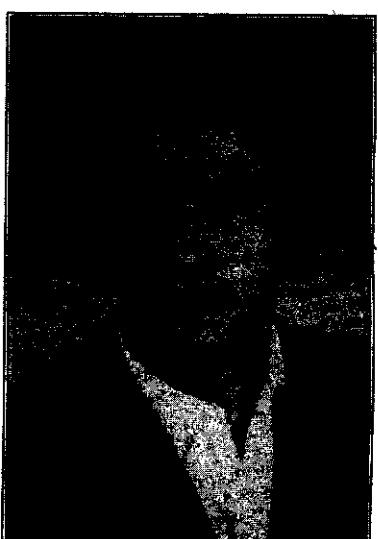
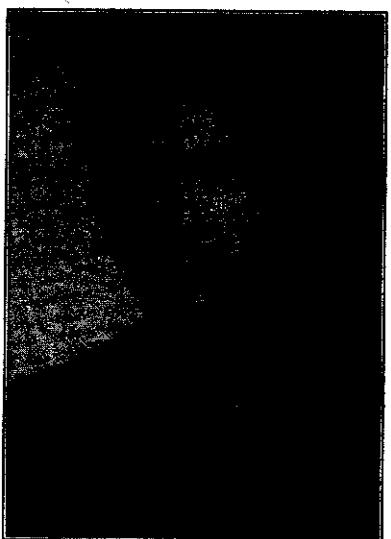
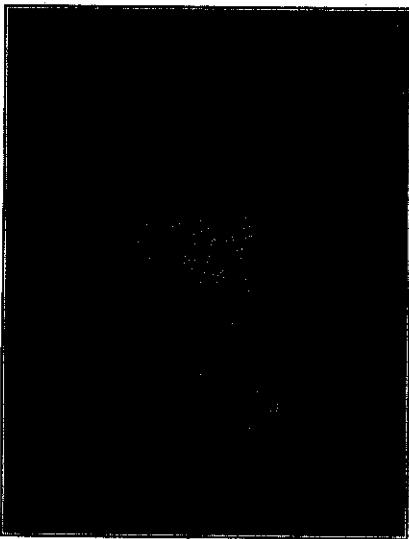
منشاً و مولدم شهر سبزوار است و یادبودهای دل‌نوی از آن دیار بسیار دارم. نزاع‌های محلی و دسته‌جمعی کودکان که کودکان هر کوی با کوی دیگر و شاگردان هر مدرسه با مدرسه‌ی دیگر دشمن بودند و به محض آن که در کوچه و خیابان یا مزرعه و بیابان به یک دیگر می‌رسیدند، بی‌مقدمه بر سر هم می‌کوتفند و آن که ناتوان بود، می‌گریخت و نزاع‌های مالکان بزرگ که از روستا به شهر سرایت می‌کرد. قیل و قال و داد و فریاد آخوندها در بحث‌هایشان و نیز لطایف و ظرایف و نکته‌سنجه‌ها و مزاج‌هایشان در نشسته‌های ویژه‌ی خالی از اغیارشان. عید «عمر»‌ها و عید «ابن ملجم»‌ها و عید نوروز‌ها، عید گذیرها، ختنه‌سوزی‌ها و عروسی‌ها، تعزیه‌ها و گزینه و زاری‌ها، اسینه‌زنی‌ها، زنجیرزنی‌ها، منبرها، منبری‌ها، سادگی‌ها، شیطنت‌ها، سادگی و شیطنت خودم. سادگی و زودباوری مردم، مبارزات انتخاباتی، زنده‌بادها و مرده‌بادها، حشرکشی‌ها، حمام‌های عمومی زنانه و بعد حمام‌های مردانه‌ی با خزانه (خرزنه) هایش، مکتب‌های قرآن که تابستان‌ها با تعطیل مدارس رسمی، شلوغ می‌شد، مدارس قدیم و طلابیش و مدرسانش، ماه‌های محرم و صفر و رمضان و شب‌های خاطره‌انگیزش، معزکه‌های بیرون دروازه‌ی شهر، گورستان‌های عمومی و مقبره‌های اختصاصی.

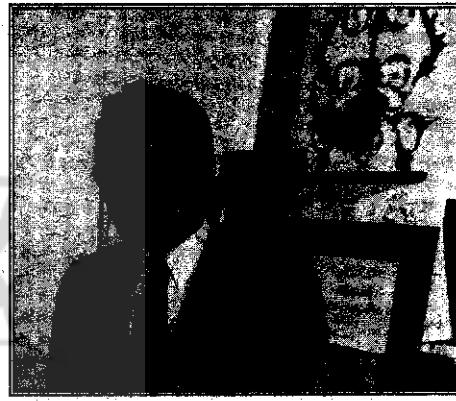
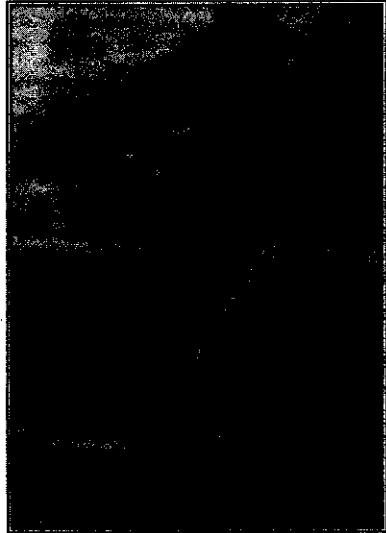
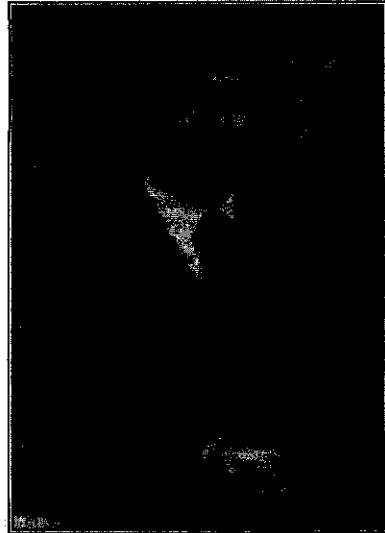
در اوان بلوغ، سخت عابد و متنسک بودم. بعد از چندی در اثر مطالعه و تماس با افکار متصاد به کلی از همه چیز عقیدتم سلب شد، خاصه از معتقدات عامه. به‌فاصله‌ی چند سال آن غلیان و طفیان بی‌اعتقادی فروکش کرد و یک بار در اثر بعضی گرفتاری‌ها که جنبه‌ی فردی داشت، به ختم و طلسماں و جادو... نیز متشیش شدم و با مقدسات عامه آشنا شدم و از فرط اضطرار و ضسف روحی به درویش پناه بردم و به ریاضات و مجاهدات صوفیانه و مداومت در اذکار تلقینی و غیر آن. گرفتاری‌ها که به مرور دفع شر کرد، مناقشات عقلی و شکوه فلسفی، دیگر بار در ذهنم سر برداشت.

جوان‌تر که بودم به ملاقات مشاهیر و نام‌آوران هر گروه از شاعر و نویسنده، حکیم، فقیه، مجاهد، منزوی، مرتاض، مجذوب، عارف، ملحد، الهی و مادی، رغبیت تمام داشتم و غالب استادان و اقطاب و رجال هر رشته را که در ایران بودند، از تزدیک دیدار کردم که تصور می‌کردم:

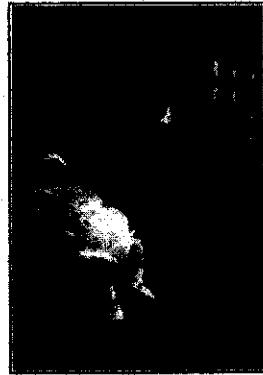
بی‌اختلاط مستان، مستان نمی‌توان شد

تا کو به کو نگردی هرگز نکو نگردی
اما از بسیار که دیدم، کمتر پسندیدم. آن گاه رمز مرده پرستی، غایب‌طلبی و بیگانه‌پسندی مردمان را دانستم، چه هر که را شناسایی کنی، درخور ستایش و طلب نیابی.
پس از فراغ از مقدمات و قرائت مختص‌منطق و فقه و اصول، در تحصیل فلسفه‌ی قدیم، مدتی صرف وقت شد.

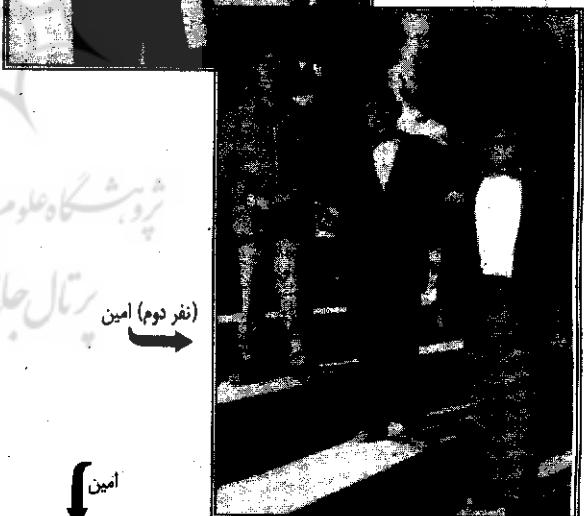
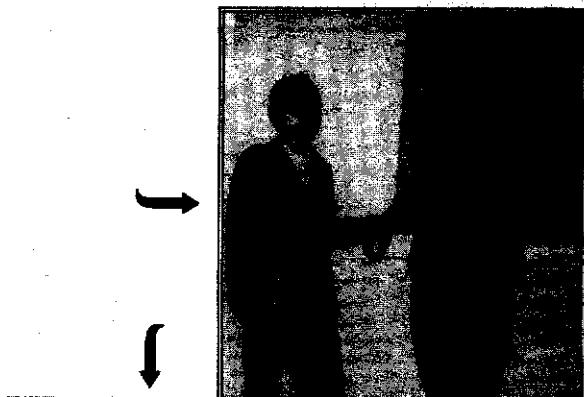
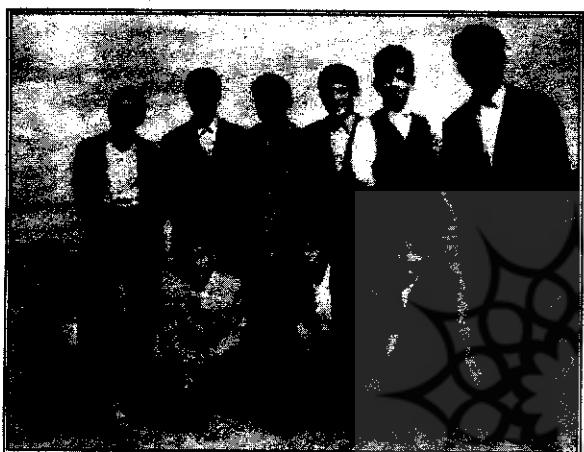

در کنار پدرم با دوستی (فریدون مقبلی) در انگلستان

در کنار مادر در فرودگاه بیروت در سفر به سوریه

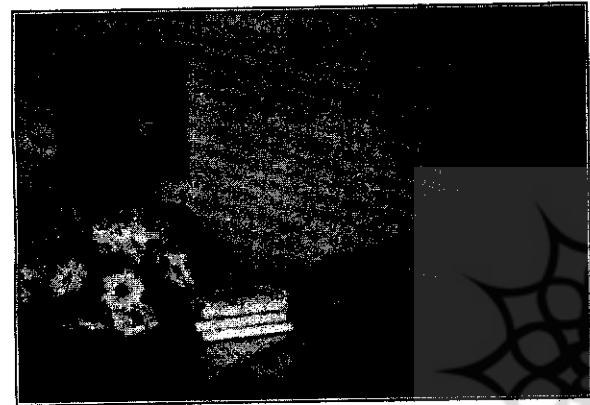

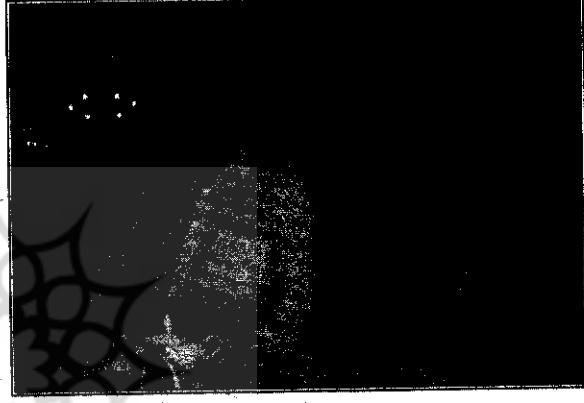
با دکتر احمد صدر حاج سیدجوادی (عکس مصدق در دست)

با دکتر محمد رضا جلالی نائینی در دفتر مجله

با حسین آمی (در حال مصاحبه تلویزیون)

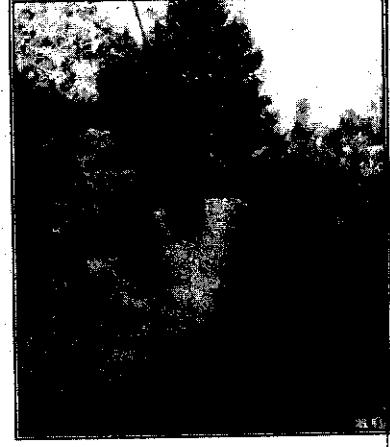
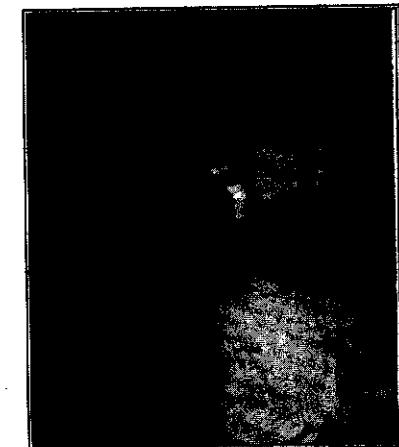
با یحیی قرده‌گانی در گرگان

با مهندس اشرف و شادروان حسن شهباز، پاریس

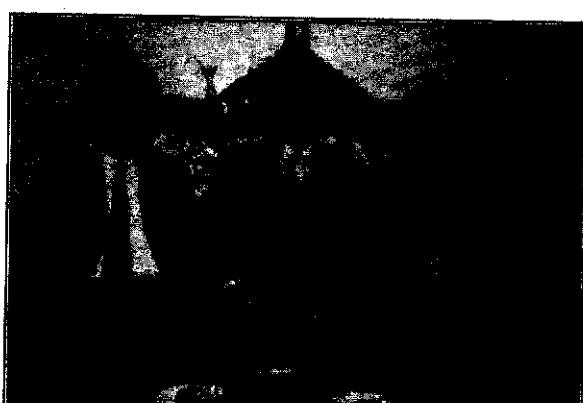

با شادروان احمد بیرشک و دو پروفسور خارجی

مسعود هنایت - مهندس سیجانی - دکتر صادقی - فضل الله کاسمنی - امین

حسن امین - دکتر محمدامین ریاحی - رحیم زهتاب فرد

دکتر علی نیا - امین - دکتر ضیاء موحد و یکی از استادان دانشگاه هاروارد

دکتر علینقی کنی - اسماعیل زاهد - امین - ... - زهتاب فرد

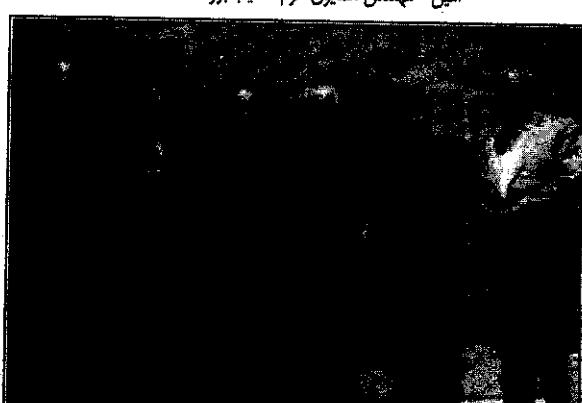
امین - ملک دخت بهار (دختر ملک الشعرای بهار)

امین - مهندس همایون خرم - ادبی برومند

معتمدی - هنایت - صلاق وزیری - جلالی - ناظمی
امین - رهبر - کاسمنی - توفیقی - کشور زبان

گلستانی - امین - سرهنگ فرمازناد ناوی - مولوی - گرامی فر - مهران مسلم

بسیاری از روزنامه‌های تهران و شهرستان‌ها مثل بیهق، مجله‌ی ماهیانه‌ی پیک سبزوار (چاپ سبزوار)، طلوع اسلام، طالب حق، سایبان (چاپ رشت)، رستاخیز عدل، ناطق خراسان (چاپ مشهد)، ندای حق، ستاره‌ی اسلام و بعدها هوخت، ناهید، امید ایران، رنگین کمان همگی چاپ تهران مطلب می‌فرستادم که غالباً چاپ می‌شد. این مقاله‌ها، عموماً لحن خطابی داشت و مفاهیم آن ناظر به مسائل اجتماعی، ادبی، مذهبی و فرهنگی بود.

پس از چندی دست به کار تحقیق علمی شدم و برای نخستین بار به روش علمی به شناسایی اندیشه‌های ناصر خسرو، حکیم مجادل و بیدار دل قبادیانی آغازیدم و بینش فلسفی، سیاسی و اجتماعی او را به طور سلسه مقاله در مجله‌ی امید ایران و هفته‌نامه‌ی ناهید چاپ تهران نشر کردم. در زمینه‌ی حقوق، فلسفه و ادبیات نیز تحقیقاتی به قدر مقدور دارم که به تقاریق در مجله‌ی امید ایران و ماهنامه‌های وحید، خاطرات، یغما، گوهر، کانون سردفتران، پارس شیراز، دانش روز (مجله‌ی دانشکده‌ی علوم ارای) نشر شده است.

علاقه به مباحث اجتماعی با ادبیات امروز آشنا کرد و با قصه و نمایش نامه انسی یافتم. از میان نویسنده‌گان معاصر، از ارشاد و مشاورت فریدون تنکابنی، نویسنده‌ی یادداشت‌های شهر شلوغ و... به اختصاص پهله گرفتم و نخستین داستان من با نام فراشن باشی دو سال پیش در ۱۵۰ صفحه و دومین روضه‌خوانی امسال چاپ و منتشر شد و اکنون قصه‌ها و طرح‌هایی دیگر و نیز دفتر شعری آماده‌ی چاپ دارم که آراستن آن‌ها به زیور طبع، همت و شجاعت می‌خواهد.

این بود آن چه با دهن پر، از خود می‌توانستم گفت. اما معایب و ناقصه‌نم را می‌پرسید که مثنوی هفتاد من کاغذ شود.

اید؟ آن روزی که یار از در، درآید

وین شب چرکین ظلمتزا سرآید

این سکوت سرد وحشی خو، نفرد

شادخواری نعره از بام ودر آید

حرف تلخی بر زبان کس نیاید

صحبتی شیرین‌تر از شعر تر آید

آتش مهری به دمسردان بتاید

کز ستیغ کوه سیلابی برآید

زین سبک سرنی سواران بشکند پا

شهسواری صفت‌شکن جنگ‌آور آید

مرحبی تا پاسدار شب نماند

حیدری قلعه گشای خیبر آید

خواب دوشین مرا تعییر گویان

شعر نوشین مرا نوشد، سرآید

و با نمونه‌ی دیگر، نوشه‌ی خود را پایان می‌دهم:

درون خامش جنگل

مقداری از منظومه‌ی سبزواری را نزد روحانی فاضل آقا سید‌کاظم میریجی و قسمت‌های دیگر آن و هم بخش‌هایی از اسفار اربعه و نیز مشاعر ملاصدرا را به تمامی بر حکیم الهی و عالم رباني حضرت آقا یحیی طالقانی (خلف فقیه زاهد مرحوم حاج شیخ محمدحسن طالقانی) در تهران خواندم و گذشته از استفاده‌ی درسی، از محضر آن بزرگ که در مناعت و عزت نفس و اخلاق و آداب ممتازاند، بهره‌ها گرفتم و بخش‌ها یافتمن. از ثمرات تلمذ من بر این استاد یکی تالیف و انتشار کتاب برداشتی از مشاعر ملاصدرا بود به سال ۱۳۵۱.

اکنون تعصی و تصلبی در عقیدتی ندارم. مجادله و مباحثه را سخت دشمن می‌دارم و حوصله‌ی آن نمی‌یارم. سخنی که دانسته‌ام می‌گویم، اگر شنونده نپذیرفت، سخن را به او وامی گذازم و خود چنان که دائم و خواهم عمل می‌کنم. و چنان‌چه دانستم در اشتباه بوده‌ام، به صراحة و بی‌آن که برای اشتباه خود بهانه‌یی بیاورم، به خطأ و غلط خوبیش اعتراض می‌کنم. از شنیدن خسته نمی‌شوم، مشروط به آن که مکرر نباشد. علم را دوست می‌دارم و حرمت عالمان و سال خوردگان و متقدمان را واجب می‌شمارم.

از خردسالی با شعر آشنا شدم. پدرم علاوه بر مزایای علمی، شاعر بود و دیوان شعر داشت. اما مرا به خواندن و نوشتن شعر تشویق نکرد. در سبزوار چند تن شعر می‌گفتند که ضحیت آنان را غنیمت می‌شمردم. خاصه از راهنمایی‌ها شاعر فهیم آقای حسین ممتحنی (حمدید سبزواری) بسیار سود گرفتم. از معلمان خودم و دوستان پدرم نیز آنان که ذوقی داشتند، با شکیبایی شعر مرا می‌شنیدند و تشویق می‌کردند تا آن که عاقبت به سال ۱۳۴۳ دفتر کوچکی از اشعارم را به نام ترانه‌ی فرشتگان چاپ و منتشر کردم، در حالی که هنوز تنها ۱۶ سال داشتم. و این برای من بسیار نمود کرد. شعرهای این دفتر، غزل و چهارپاره بودند. در نشر آن خود را مرهون بسیاری از دوستان خاصه دوست آگاه و خوبم یحیی علی پور می‌دانم.

در آن اوان، هنوز با شعر جدید آشنا نداشتم، بل شعر نو را که نمی‌فهمیدم - دشمن بودم. پس از چندی، نخست، «افسانه‌ی» نیما و شعر «مادر» شهریار را خواندم و معانی آن را دانستم. از آن پس با ولع اشعار نو را هر کجا که می‌یافتم، مرور می‌کردم و اگر به یک بار آن‌ها را فهیم نمی‌کردم، مکرر می‌خواندم. خاصه اشعاری چون اشعار م. اخوان ثالث (امید) و اسماعیل خوبی و شفیعی کدکنی را که به حقیقت ادامه‌ی شعر خراسانی و عموماً با ضامین فلسفی و اجتماعی توأم است، پسندیدم و شعر دیگران را نیز که در این مقولات بود، می‌خواندم و از آن نسخه برمی‌داشم. گه‌گاه خود نیز به این شیوه شعری می‌سرودم (و می‌سرایم) و در بعضی مجله‌ها خاصه امید ایران چاپ می‌کردم. لیکن نسبت به اشعار توصیفی و تصویری و غنایی چه در سبک قدیم و چه جدید بی‌رغبتمن.

از چهارده، پانزده سالگی تقریباً به طور مرتب همه هفته برای

اگر صدایی هست

ز ضربت تبری سست

که می نشینند در جان شاخه ای نورس

درخت ها همه مجروح

و مرغکان بی بال

فضای سری جنگل

به عطر گلبانگی

در آن حواسی دور

شمیم باد بهاران نمی تواند یافت

غیریو زاجر هر تنبد طاقت سوز

به اتكای سکوت غریب این دشت است»

(نقل کامل و بدون دخل و تصرف از ماهنامه باغ صائب، مهر ۱۳۵۳ - ۳۹۰)

ب- مفصل ترین زیستنامه ای پروفسور امین به قلم یحیی

آریاخشایش بزرگ مجلد سوم فرهنگ ناموران معاصر ایران در

۱۳۸۵ نوشته شده است که عیناً از آن منبع مهم رجالی نقل

می شود:

«امین، حسن

(۱۳۲۷ ش. سبزوار) حقوق دان، نویسنده، عضو هیات علمی

دانشگاه

سیدحسن امین در ۷ آذر ۱۳۲۷ در کوچه ای پامنار سبزوار

متولد شد. پدرش سید علینقی امین (ن. ک. امین، علینقی) از

عالمن و مولفان دینی، و پدربرگ او میرسیدحسن سبزواری (و

۱۳۱۸ش) ملقب به امین الشریعه (ن. ک. امین الشریعه، حسن)

بود که نام خانوادگی امین نیز برگرفته از همین لقب وی است.

مادر سیدحسن امین هم فاطمه عربشاهی است که ذوق شاعری

داشت و در شعر شاهی تخلص می کرد. (فرهنگ ناموران،

زندگی نامه ای خودنگاشته، شاهحسینی، ۵۹۲)

امین تحصیلات ابتدایی و متوسطه را در زادگاهش خواند و در

۱۳۴۵ ش از دبیرستان غنی دبیل ادبی گرفت. در همین سال وارد

دانشکده حقوق دانشگاه تهران شده. چهار سال بعد لیسانس

حقوق قضایی دریافت کرد. در ۱۳۵۱ش پس از گذراندن دوره ای

دادگستری درآمد. او هم زمان با خدمت قضایی، ادامه تحصیل

داد و در دانشکده حقوق دانشگاه تهران از درس استادانی چون

سیدحسن امامی (امام جمعه)، محمود شهابی، سیدمحمد مشکو

ه استفاده برده، موفق به دریافت فوق لیسانس حقوق خصوصی شد.

علاوه بر این، در خارج از دانشگاه، مشاعر ملاصدرا را نزد یحیی

طالقانی، بخشی از اسفار را از حسن حسن زاده ای املی، الشواهد

الروییه را از سید رضی شیرازی، و منظومه ای حکمت سبزواری

را در محضر پدر خواند. وی در علوم نقلی از سید محمد

شیرازی (از مراجع تقليد شیعه) اجازه ای روایت حدیث، از رسید

برهانی (مفتی اهل تسنن) اجازه افتاء در مذهب شافعی و در

طريقت اویسی نقشبندی، اجازه ای ارشاد دارد. (فرهنگ ناموران،

آثار:

الف- تاليف به زبان فارسي

۱- احوال و افکار ملاحدادی سبزواری، لندن، چاپ پکا،

۱۳۶۷ ش.

۲- ادبیات معاصر ایران، تهران، دایرة المعارف

ایران شناسی، ۱۳۸۴ ش.

۳- افکار فلسفی ملاصدرا، شرح و تفسیر رساله ای مشاعر،

لندن، گروه تحقیق و نشر تاریخ و فرهنگ ایران، چ ششم، ۱۹۸۷

م (انتشارات وحید، این کتاب را در ۱۳۶۶ ش در تهران تجدید

چاپ کرد.

- ۴- بازتاب اسطوره‌ی بودا در ایران و اسلام، تهران، میرکسری، ۱۳۷۸ ش.
- ۵- برداشتی از مشاعر ملاصدرا، تهران، فراهانی، ۱۳۵۱ ش.
- ۶- برگی از تاریخ ادبیات معاصر ایران (بادنامه‌ی شاعر بدیله و طنز، تهران، دفتر نشر طیب)، ۱۳۷۹ ش.
- ۷- تاریخچه‌ی جامعه‌ی مدنی در ایران: تشکل‌های فرهنگی ایران پس از اسلام، تهران، قم، دفتر نشر طیب، ۱۳۷۹ ش.
- ۸- تاریخ حقوق ایران، تهران، دایرةالمعارف ایران‌شناسی، ۱۳۸۲ ش.
- ۹- ترانه‌ی فرشتگان (دفتر شعر)، تهران، ۱۳۴۳ ش.
- ۱۰- حقوق اقلیت‌ها: گردهای ایران، مشترک با محمدرضا بیگدلی، تهران، انتشار، ۱۳۸۰ ش.
- ۱۱- حقوق بشر و تئوری‌گرایی‌های دینی، تهران، ترفند، ۱۳۷۹ ش.
- ۱۲- حقوق بیمه‌ی دریابی، لندن، ۱۳۶۶ ش.
- ۱۳- حقوق زن در ایران و اسلام.
- ۱۴- دادرسی و نظام قضایی در ایران، تهران، دفتر پژوهش‌های فرهنگی، ۱۳۸۱ ش.
- ۱۵- دانشنامه‌ی تاریخ حقوق ایران، تهران، دایرةالمعارف ایران‌شناسی، ۱۳۸۴ ش.
- ۱۶- دایرةالمعارف خواب و رویا، تهران، دایرةالمعارف ایران‌شناسی، ۱۳۸۲ ش.
- ۱۷- دیوان استیفا (نظام مالیه‌ی عمومی در ایران)، تهران، دفتر پژوهش‌های فرهنگی، ۱۳۸۳ ش.
- ۱۸- روضه‌خوانی در خانه‌های نوساز، ۱۳۵۳ ش.
- ۱۹- سیستم‌های حقوقی کشورهای اسلامی، مشترک با ک. ر. رون، ترجمه‌ی محمد رضا ظفری و فخرالدین اصغری، لندن، مرکز کتاب، ج دوم، ۱۳۷۵ ش.
- ۲۰- غصب و ضمان قهری، تهران، وحید، ۱۳۶۷ ش.
- ۲۱- فران پاشی (داستانی از آخرین دهدی قبل از مشروطیت)، تهران، عابدی، ۱۳۵۱ ش.
- ۲۲- فرهنگ تعبیر خواب، مشترک با صابر کرمانی، تهران، نشر شهید سعید محبی، ۱۳۸۰ ش.
- ۲۳- کارنامه‌ی غنی: نقدی بر تحولات فرهنگی، سیاسی و اجتماعی عصر پهلوی، تهران، دایرةالمعارف ایران‌شناسی، ۱۳۸۱ ش.
- ۲۴- محمدحسین مقصودلو استرآبادی، مجتبه مشروطه طلب و همکار سیدحسن مدرس و امین الشریعه، تهران، دفتر نشر طیب، ۱۳۷۹ ش.
- ۲۵- وجود در فلسفه و عرفان اسلامی، تهران، بعثت، ۱۳۷۶ ش.

- ۱- Arabic English Law Dictionary, 3 rd. edn, 1993.
- ۲- Commercial Arbitration in Islamic and Iranian Law, Tehran, Vahid, 1982.
- ۳- Commercial Law of Iran, Tehran, Vahid, 1985.
- ۴- International and Legal Problems of the Persian Gulf, London, Middle East and North African studies press, 1980.
- ۵- Islamic Banking and Finance: The Experience of Iran, Tehran, vahid, (1986)
- ۶- Islamic Law and its Implications for the Modern World, Glasgow, Royston, 1989.
- ۷- Islamic law in contemporary world, Tehran, Vahid, 2 rd edn, 1985.
- ۸- Legal System of Iraq, Glasgow, Royston, 1990.
- ۹- Legal System of Kuwait, Glasgow, Royston, 1991.
- ۱۰- Law and Justice in Contemporary Yemen: people's Democratic Republic of yemen and yemen Arab Republic, Glasgow, Royston, 1987.
- ۱۱- Law of Intellectual Property in Developing Countries, Glasgow, Royston, 1993.
- ۱۲- Law, Reform and Revolution in Afghanistan, Tehran, Vahid, second edition 1993.
- ۱۳- Marine Pollution in International and Middle Eastern Law, Glasgow, Royston, 1986.
- ۱۴- Middle East Legal Systems, Glasgow, Royston, 1985.
- ۱۵- Political and Strategic Issues in the Persian Gulf, Glasgow, Royston, 1984.
- ۱۶- Remedies for Breach of Contract in Islamic and Iranian law, Glasgow, Reyston, 1983.
- ۱۷- Research Methods in Law, Glasgow, ROyston, 1992.
- ۱۸- Wrongful Appropriation and its Remedies in Islamic law, Glasgow, Reyston, 1982.
- ۱۹- Islamic Political and Juristic Thought in the Eighteenth Century Iran, Glasgow, Royston, Vahid, 1990.

چاپ کرد.)

ب - تالیف به زبان انگلیسی

ج - ترجمه از فارسی به انگلیسی

۱- اندیشه‌ای سیاسی و حقوقی اسلامی در قرن هجدهم ایران، تهران، وحید، ۱۹۹۰ م.

۲- خاطرات و نالمات مصدق، محمد مصدق، ترجمه مشترک با محمدعلی (همایون) کاتوزیان، لندن، ۱۹۸۸ م.

Musaddiq's Memoirs: The End of the British Empire

۳- زین‌العارفین، فقه و سیاست در عصر صفوی، سیدمحمد بن سیدقریش سبزواری

۴- فلسفه‌ای ملاصدرا شیرازی، لندن، گروه تحقیق و انتشارات فرهنگ و تاریخ ایران، ۱۹۸۶ م.

The Philosophy of Mulla Sadra.

۵- قانون مدنی ایران

د - ترجمه از عربی به انگلیسی

آل عبا (حدیث کسان) محمد، علی، فاطمه، حسن و حسین، گلاسکو، دانشکده‌ی مطالعات اسلامی گلاسکو، ۱۹۹۱

ه - تصحیح متون

۱- تاملات نابهنه‌گام، فردیش ویلهلم نیچه، دایرة المعارف ایران‌شناسی، ۱۳۸۳

۲- بخش‌هایی از دایرة المعارف آکسفورد جهان نوین اسلام.

۳- زین‌العارفین (فقه و سیاست در عصر صفوی)، سیدمحمد بن سیدقریش سبزواری، لندن، چاپ پکا، ۱۳۷۰ ش.

۴- سلامان و ابسال (اسطوره‌یونانی در فرهنگ سبزواری)، تهران، وحید، ۱۳۸۰ ش.

۵- شواهد النبوة، عبدالرحمان جامی، تهران، میرکسری، ۱۳۷۹ ش.

۶- نامه‌های دکتر قاسم غنی، مشترک با سیروس غنی، تهران، وحید، ۱۳۶۸

۷- مقدمه، تقریظ و مؤخره

سیدحسن امین علاوه بر آثار یاد شده، بر کتاب‌های نیز به

منابع

- ۱- امین، سیدحسن، «بی‌یاد جوانی»، کلک، ش ۶۴-۷۰ (آبان - دی ۱۳۷۴) ۱۹۹۲
- ۲- همو، «حاج شیخ محمدحسین استرآبادی»، وحدت، ش ۲۳۶ (نیمه‌ی دوم تیر ۱۳۷۵) ۵۱.
- ۳- همو، «حاکمیت و حکومت در فقه شیعی و سنی»، کیان، س ۵، ش ۲۴ (فروردین، اردیبهشت ۱۳۷۴) ۳۲.
- ۴- بیهقی، محمود، سبزوار شهر دانشوران بیدار، مشهد، امام، ۱۳۷۷ ش. شاه‌حسینی، مهری، زنان شاعر ایران، تهران، مدبیر، ۱۳۷۴ ش.
- ۵- فرهنگ ناموران معاصر ایران، آرشیو، همان، زندگی نامه‌ی خودنگاشته.
- ۶- کرمانی، صابر و سیدحسن امین، فرهنگ تعییر خواب، تهران، نشر شهید سعید محبی، ۱۳۸۰ ش.
- ۷- متینی، جلال، «نقد و بررسی کتاب»، ایران‌شناسی، س ۸، ش ۱، (بهار ۱۳۷۵) ۱۳۶۳-۱۳۶۵ ش.
- ۸- دوره‌ی ۳۳ شماره‌ی ماهنامه‌ی حافظ.

پیام پلیانی

این دفتر در شرایط روحی و روانی سخت در آبان ۱۳۷۴ که ماهنامه‌ی حافظ بسته شده بوده به دست چاپ سپرده شد. امید است در آینده‌ی فریادک و خال و مجلی پیغمبر مجموعه‌ی کامل اشعار خود را تقطیع و چاپ کنم. ح. ا.